

no puško. Na soški fronti ga je zadela italijanska granata tako nesrečno, da je bil v nekaterih minutah mrtev. Odtiralo mu je celo desno nogo. Padli je bil zaveden katoliško-narodni Slovence in je imel na fronto naročene skoro vse naše liste. Ako je kdo od tovarišev zabavljal čez vero in čez Slovence, ga je vedno zelo spretno, šaljivo in vendar pikro zavrnil. Vsem padlim slovenskim žrtvam naj sveti večna luč!

Italijansko bojišče.

Na celi primorski fronti se je pričela te dni deseta italijanska ofenziva. Ofenzivno igro je otvorila dne 12. maja italijanska artilerija z nepriemno silnim ognjem. Naši topovi dobro odgovarjajo. Artilerijski predpripravi bodo sledili skoro gotovo te dni silni infanterijski napadi. Severno od Gorice (pri Plaveh) se je dne 14. maja en tak laški naval že krvavo ponesrečil. — Tudi na Koroskem in Tirolskem so začeli zadnje dni topovi živahno delovati. Po zraku pa sviga na celi fronti nebrojno zrakoplovov. Prihodnji dnevi bodo skorogotovo zopet zelo naporni in krvavi. Bog daj našim braniteljem obilo bojne sreče!

Srdita artilerijska bitka ob Soči.

V soboto, dne 12. maja, se je ob Soči pričela izredno srdita artilerijska bitka. Italijanska artilerija od Tolmina do morja bruha od sobote do danes ogenj iz topov vseh kalibrov. Začel je Italijan. Naši dobro odgovarjajo. Gromenje topov se sliši tudi v naše kraje.

Infanterijski napad na Plave.

Uradno poročilo avstrijskega generalnega staba od ponedeljka, dne 14. maja pravi, da se artilerijska bitka nadaljuje brez prenehanja. Sovražni ogenj je vedno hujši. Italijanska infanterija je pri Plaveh (severno od Gorice) napadla naše tamošnje višinske postojanke, a je bila v protisunku kmalu vržena nazaj. Prvemu laškemu sunku bo gotovo sledilo še več drugih.

Železni zid ob Soči.

Josip Munda pri marš-stotniji 87. pešpolka, piše našemu uredništvu:

Večkrat sem bral v časnikih o junaštvu tega ali onega polka, ki brani našo fronto proti oholemu sovražniku na jugu. Zal, od našega spodnještajerskega 87. pešpolka pa se ne najde prav nobeden, ki bi vsaj nekoliko opisal njegove zasluge. Vendar pa tudi mi sinovi slovenskih mater zaslužimo, da se nas postavi v prvo vrsto med tiste, ki tvorijo železni zid ob Soči. In kako tudi ne! Saj stoji našemu polku na čelu mož, vreden vse hvale, v katerega so obrnjene oči nas vseh. To je nam vsem dobro znani polkovnik Hosner. Res, polk si ne more želeči boljšega poveljnika, bolj milega očeta! Za vsakega ima prijazno besedo, z vsakim govori, kakor oče s svojim dragim sinom. Zato ga po pravici imenujemo svojega očeta. In ob težkih časih, ki jih je imel prestati naš polk, ko je zahtevala usoda tudi žrtev, takrat je postalo oko blagega poveljnika rosno. Že začetkom vojske v Galiciji je imel polk prestati hude boje, a pod zelo spretnim in pogumnim vodstvom svojega poveljnika je prišel naš polk vsakokrat zmagoslavno iz bitke. In ko je leta 1915 Lah na efijaltski način pretrgal prijateljske vezi z našo monarhijo, je bil jeseni istega leta naš polk prestavljen na južno fronto. Tukaj so zopet pokazali naši korajžni slovenski fantje največja čuda junaštva. Prav pravi pregovor, da slovenska kri nikdar ne sfali! Dobro ve naše armadno vodstvo, da z našim polkom postavi takorekoč nerazrušljiv zid proti sovražniku in zato imamo čast braniti najnevarnejšo točko na fronti. Vsevečni in Kraljica majnikova nam dajta potrebne moči, da bomo vzdržali do srečnega konca. Vsem dragim rojakom, prijateljem in znancem priskrbeno pozorave pošiljajo z bojišča vojaki 87. pešpolka.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se bje peti bitka pri Arrasu. Angleži zasledujejo svoj cilj, predreti nemško bojno črto, z nepopuščajočo žilavostjo; kalpada se jim njihova namera ni posrečila. Vsi angleški navalni na črti Arras—Lens so bili krvavo odbiti. V dvadnevni bitki se je Angležem samo posrečilo zasesti podrti vas Roeux, sicer so pa bili vsi njihovi navalni brezuspešni. Borba za popolnoma porušeno vas Bullecourt, ki se že bje dva dni, se še vedno nadaljuje. V Sampanji ob reki Aisne se bje zelo hudi artilerijski boji. Od časa do časa napadajo tudi Francozi nemške višinske postojanke Bovelles vzdolžno od reke Aisne. Na ostalem delu fronte običajni artilerijski boji in boji zrakoplovec.

Peta bitka pri Arrasu.

Iz Berolina se poroča:

Po zelo močni artilerijski pripravi so Angleži dne 13. maja v zgodnjih jutranjih urah začeli vnovič napadati nemške postojanke na črti Arras—Lens. Po krvavem boju, ki je trajal od ranega jutra do pozne noči, so bili vsi silni angleški navalni odbiti. — Angleške izgube so bile krvave. Angležem se je posrečilo zasesti porušeno mestoce Roeux.

Dvadnevna bitka za vas Bullecourt.

Iz Berolina se poroča: Dne 13. maja zjutraj je vplamtela krvava borba za vas Bullecourt na črti Arras—Soissons. Borba za Bullecourt valovi že dva dni semtertja. Vas je porušena do tal. Dosedaj se Angležem ni posrečilo zavzeti porušene vasi Bullecourt.

Mesto St. Quentin porušeno.

Poročila iz Londona pravijo: Staroslavno severnofrancosko mesto St. Quentin južno od Arrasa s slovečo baziliko se nahaja ravno v sredini bojne črte med angleško in nemško artilerijo. Mesto je že skorodane popolnoma porušeno. Porušena je krasna katedrala, porušena znamenita mestna hiša in porušeno je grobišče francoskih kraljev. St. Quentin je spremenjen v razvalino.

Angleški minister o vspehu angleške ofenzive.

Zakladni minister Bonar Law je v sredo, dne 9. majnika, imel v angleški spodnji zbornici govor, v katerem je o dosedanjem vspehu angleške ofenzive naslednje izjavil: Sodim, da bi se tako dolga bitka, kakršna se bje zdaj, smatrala v vsaki drugi vojski za eno največjih bitk in za zelo veliko zmago. Dosegli smo popoln vspeh. Sovražnik bolj jasno dela na to, da vzdržuje pogum doma, ker objavlja poročila o popolnoma izmišljenih zmagah. Od začetka meseca aprila smo vjeli nad 20.000 mož in zaplenili 257 topov, med njimi 98 težkih, 227 jarknih možarjev in 470 strojnih pušk. Minister je primerjal prvih 24 dni boja ob Somme s prvimi 24 dnevi sedanjega boja. Rekel je: Ob Somme smo bili napredovali približno 3 milje na 6 milj dolgi bojni črti; sedaj smo napredovali 2—3 milje na 20 milj dolgi bojni črti. Vzeli smo štirikrat večje ozemlje kakor ob Somme; izgube zadnje ofenzive so za 50—75% nižje kot med ofenzivo ob Somme. Zeljo sovražnika, da ustavi naše prodiranje, da, njegovo čuvstvo, kako je to potrebno, dokazujejo najskrajnejše besni njegovi protisunki.

Na drugih bojiščih.

Na ruskim fronti večinoma mir. Iz poročil, ki prihajajo v javnost, se da posneti, da je nastalo v ruski armadi veliko razdvojenje. Del armade je naravnost proti nadaljevanju vojske, za vojsko ali za brezobzirno nadaljevanje bojev pa je le malo število. To mnenje sporočajo Rusi v sosednjih streških jarkih našim vojakom. Četverospoznam, posebno Angleži, se sicer trudijo, da bi navdušili Rusa za zopetno ofenzivo, a zdi se, da jih ne morejo prepričati, da bi bila ofenziva res potrebna.

Rumunska armada se je začela gibati. Toplo spomladansko solnce je spravilo Rumune iz njihovih zakopov. Pravijo, da se ob Seretu in ob Donavi pripravljajo rusko-rumunska armada za vpad v zasedeno Rumunijo in v Dobručo.

Na macedonskem bojišču se je bila dne 9., 10. in 11. maja tridnevna bitka ob reki Vardar in ob reki Črni. Četrt milijona mož Sarraillove armade je napadalo bolgarske postojanke, toda brezuspešno. Vsi navalni Sarraillove armade so bili krvavo odbiti. Sovražnik je izgubil čez 20.000 mož, ne da bi bil dosegel kaj vspeha. Poročila iz Sofije pravijo, da je v tej tridnevni bitki odločila avstrijska težka artilerija. Sedaj povdarjajo francoski listi kakor v tolažbo, da v Macedoniji nikakor ne gre za kako večjo ofenzivo, kakor mislijo nemška uradna poročila, marveč le za delna podvzeta.

Na turških bojiščih razen prask in spopadov med Turki in Rusi ob reki Dijali v pokrajini Irak ob severno-zahodni perzijsko-turški meji nobenih pomembnih vojnih dogodkov.

Žrtve P-čolnov.

Po nemških poročilih so P-čolni od 1. februarja do 1. maja 1917 potopili približno 1350 sovražnih in nepristranskih trgovskih ladij. Skupna vrednost ladij, ki so jih potopili P-čolni, znaša na 12 milijard K.

Bethmann-Hollweg na Dunaju.

Nemški državni kancelar Bethmann-Hollweg je dne 13. maja dospel na Dunaj, da se posvetuje z našim zunanjim ministrom grofom Černinom. Opoldne je bil nemški državni kancelar sprejet od našega cesarja in zvečer se je vrnil nazaj v Berlin. Njegov

posej na Dunaju je velevažnega političnega pomena, ker je v zvezi z nameranim odgovorom kancelarjev na interpelacije v nemškem državnem zboru o nemških vojnih ciljih. Kancelar je odgovoril na te interpelacije v torek, dne 15. maja, avstro-ogrška vlada je svoje vojne cilje že prej objavila. Kakor že znano, je naš zunanji minister svoj čas podal izjavo, da se Avstrija odreka aneksijam ali pridobitvi tujege ozemlja ter da se tudi odreka vojnim odškodninam. Nemčija pa še do sedaj ni dala nobene slične izjave. Pač pa se je v Nemčiji razvila živahna in strastna borba po časnikih raznih političnih strank o pogojih, pod katerimi bi Nemčija bila pripravljena skleniti mir. Vsenemski listi so nasprotniki miru v sedanjem položaju, ker zahtevajo, da mora Nemčija kolikor največ pridobiti v tej vojni. Za to strastno napadajo nemškega državnega kancelarja, češ, da je preveč popustljiv. Predno je Bethmann-Hollweg odgovoril na interpelacije in napade, je šel na Dunaj, da se posvetuje z našo vlado. Nemška vlada torej namerava, kakor v vojnih podvzetjih, tako tudi v vprašanju o miru postopati sporazumno z Avstrijo, ki je vsemu svetu dala zgled miroljubnosti in zmernih zahtev.

Protinemške gibanje v Švici in na Norveškem

Na Norveškem in v Švici se opaža zadnji čas veliko protinemško gibanje. V Kristijaniji na Norveškem so nameravali Nemci iz Berolina prirediti nek koncert. Proti tej prireditvi pa je vprizorilo norveško časopisje veliko gonjo. Policija je radi gibanja proti Nemcem prireditev kratkomalo prepovedala, češ, da se je bati velikih nemirov. Enako se je zgodilo Berolincem tudi v švicarskih mestih, kjer so jih izžvižgali. Ko so prišli nemški pevci in godbeniki v Ženevo, so ljudje razjarjeno vpili: „Nemci so krivi vojske! Proč z njimi! Ne maramo nemških pesmi in nemške godbe!“ — Nemški poslaniki so proti takemu postopanju protestirali.

Pred lakoto?

V Stockholmu na Švedskem je nastalo izredno veliko pomanjkanje živil, ker že več mesecev zaradi nevarnosti nemških P-čolnov ni pripeljala nobena ladja potrebnih živil v Stockholmu. Dne 13. t. m. je pa prišlo v Stockholmu in v drugih švedskih mestih do hudih spopadov. Lačne ljudske množice so ne gtede na vojaštvo in policijo napadle zaloge živil, razbile prodajalne, pobijale šipe itd. Enako se godi tudi na Norveškem, Danskem in po drugih deželah, ki so zaprte od prometa, a same pridelajo premalo živil za svoje potrebe. Nevarnost svetovne lakote je vedno večja. Skrbimo, da bomo v naših krajih pridelali dovolj živil. Na tujo pomoč se ne smemo zanašati.

Razne politične vesti.

Državni zbor se bo res sestal dne 30. t. m. Vse državnozbornske skupine se sedaj posvečujejo, kako naj nastopajo. Glede političnih smeri so nastali v nemškem in poljskem taboru resni spori. Zmerni Nemci vendar uvidevajo, da ne gre zoper Slovane, ki imajo večino v Avstriji, postopati z nasilnimi naredbami in zanetiti stare politične boje; če bo to naziranje prodrlo pri večini nemških politikov, se boče tudi našla pot za uveljavitev popolne politične in narodne enakopravnosti.

V Poljskem klubu je prišla, na površje poljska ljudska stranka, ki stoji na stališču, da ne kaže sedaj Galicije popolnoma odcepiti od Avstrije, ampak se mora pred vsem skrbeti, da se s pomočjo cele države zacelijo rane, ki jih je vsekala Galiciji vojska. V seji Poljskega kluba dne 14. t. m. je načelnik vitez Bilinski odložil predsedstvo kluba, češ, da nima sedaj državnozbornskega mandata.

Glede vprašanja, kdo bo zasedel mesto predsednika v državnem zboru, še ni prišlo do odločitve. Nemški radikali so predlagali za tole mesto predsednika nacionalverbanda, liberalnega Nemea dr. Grosa, ki ga je nacionalverband v svoji seji tudi postavil za svojega kandidata za predsedniško mesto. Grosa pa, ki je tudi predsednik nemškega šulferajna, ne odklanjajo samo slovanski poslanci, temveč tudi veliko nemških poslancev.

Iz Dunaja prihajajo poročila, da nameravajo v sedanje ministristvo vstopiti tudi socialni demokratje in nemški krščanski socialci. Socialne demokratje bi zastopala kot ministra poslanca dr. Renner (Nemec) in dr. Smeral (Čeh), krščanske socialce pa ali knez Lihtenstein ali pa predarlski poslanec-kmet Jodok Fink (poljedelski minister). Uradno še te vesti niso potrjene. Jugoslovani še vedno nimamo nobenega zastopnika v ministristvu.

Ustavna stranka avstrijske gosposke zbornice se je dne 14. maja izrekla za znane nemške zahteve: za nemški državni jezik, za narodno varstvo Nemcev v Avstriji, za izpolnitev zahtev čeških Nemcev za svobodo šole in za zvezo z Nemčijo. V gosposkozbornični ustavnih stranki so večinoma sami v